

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Először, azt sérelmezi, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az Európai Emberi jogi Egyezmény 6. cikke által védett, a védelméhez szükséges bizonyítás lefolytatásához való jogát, továbbá tévedett a ténylegesen előadott bizonyítékok jogi értékelése során.

Azért sérelmezi a fenti jog megsértését, mert a megsemmisítés iránti kereset megalapozásához nélkülözhetetlen okirati bizonyítékok előterjesztésének megtagadása mellett, éppen megalapozatlanság, illetve indokolatlanság miatt utasította el a keresetet. Ugyanígy, sérelmezi azt, hogy az Elsőfokú Bíróság félreértelmezte, illetve figyelmen kívül hagyta a megsemmisítés iránti kereset megalapozásához nélkülözhetetlen bizonyítékokat.

2. Másodszor, sérelmezi az EK 253. cikk megsértését a megtámadott határozat lényeges pontjai indokolásának elégtelensége miatt. Különösen, a fenti határozatot megelőző panaszok alapvető kérdésének vonatkozásában, mely szerint nem volt szerződési alapja a Trasmediterranea-nak a személyzeti átszervezési tervéhez kapcsolódó kiadásokat ellentételező támogatásnak.

3. Harmadszor, a fellebbezésben előadja, hogy megsértették az EK 88. cikket és a 659/1999 rendelet 19. cikkét. Előadja, hogy a Bizottság által a spanyol állam és a Trasmediterranea között 1978-ban a tengeri kompszolgáltatások nyújtásáról kötött szerződéssel kapcsolatban 1997. december 3-án hozott határozatban meghatározott megfelelő intézkedések lényegében, a szerződésben foglalt állami támogatás elfedése szolgálta és megakadályozták annak meghosszabbítását a kanári-szigeteki járatok vonatkozásában.

4. Negyedszer, sérelmezi az EK-Szerződés 86. cikke (2) bekezdésének és 173. cikkének együttes megsértését, mivel az Elsőfokú Bíróság, mint felülvizsgáló bíróság, a megtámadott határozat felülvizsgálata iránti kereset elbírálásával és annak hatályában való fenntartásával túllépte hatáskörét. Sérelmezi ezentúl a Szerződés 263. cikkének megsértését.

Az Elsőfokú Bíróság, a megtámadott ítéletben, azzal, hogy az állítólagos közszolgálati kötelezettség ellentételezésének jogszerűségét megerősítette, lényegében nem csupán a Szerződés 86. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseit és az azt értelmező ítélkezési gyakorlatot hagyta figyelmen kívül (hiszen nem teljesülnek azok a feltételek, amelyek a fenti rendelkezések alapján szükségesek a kifizetések jogszerűségéhez), hanem ezen felül, hatáskörét is túllépte, mivel ítéletét más indokokra alapozta, mint amit a határozat a meghozatalának időpontjában tartalmazott, és ennek következtében az előterjesztett nyilatkozatok és a lefolytatott bizonyítás eredménye bizonytalan volt.

(¹) HL 2002., C 96., 4. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Egyesült Királyság ellen 2005. augusztus 24-én benyújtott kereset

(C-323/05. sz. ügy)

(2005/C 271/28)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: Antonio Aresu és Nicola Yerrell, meghatalmazottak, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. augusztus 24-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Egyesült Királyság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségessé ahhoz, hogy megfeleljen az általános termékbiztonságról szóló, 2001. december 3-i 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (¹), illetve erről a Bizottságot nem értesítette, az Egyesült Királyság nem teljesítette az EK Szerződésből eredő kötelezettségeit.
- 2) kötelezze az Egyesült Királyságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére előírt határidő 2004. január 15-én lejárt.

(¹) HL L 11, 2002.1.15., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 6. kötet 447. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-158/03. sz., Industrias Químicas del Vallés, S.A. kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. június 28-án hozott ítélete ellen az Industrias Químicas del Vallés, S.A. által 2005. augusztus 26-án benyújtott fellebbezés

(C-326/05. P. sz. ügy)

(2005/C 271/29)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

Az Industrias Químicas del Vallés, S.A. (képviseli: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas és J. Sabater Marontias ügyvédek) 2005. augusztus 26-án fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-158/03. sz. ügyben 2005. június 28-án hozott ítélete ellen.

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

1. Nyilvánítsa a jelen keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak.
2. Helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság 2005. június 28-án hozott ítéletét.
3. Mérlegelje a metalaxilnak a 91/414/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ I. mellékletébe történő fel nem vételéről szóló, 2003. május 2-i 2003/308/EK bizottsági határozat⁽²⁾ megsemmisítése iránt első fokon benyújtott keresetet.
4. Vagy, másodlagosan, utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bírósághoz határozathozatalra.
5. Minden esetben kötelezze a Bizottságot a jelen eljárásból, az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásból és adott esetben az ideiglenes intézkedések iránti eljárásból eredő költségek összességének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Először, az Industrias Químicas del Vallés S.A. (IQV) azt állítja, hogy a Bizottságnak az egyetlen, teljes dossziét megküldő bejelentőnek a metalaxil értékelése iránt indított eljárástól való visszalépése következményeivel kapcsolatos problémára vonatkozó jogi véleménye elemzése során az Elsőfokú Bíróság nem megfelelően értékelte a végzésekben szereplő bizonyítékokat.
2. Másodszor, az IQV azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el, mivel kizárólag egy olyan dokumentum kivonata alapján nem vette figyelembe az IQV egyik jogalapját, amelyhez, ahogyan azt az Elsőfokú Bíróság is elismeri, az IQV-nek a közigazgatási eljárás során nem volt hozzáférése.
3. Harmadszor, az IQV szerint az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el, mivel a jelen ügyben tévesen értelmezte és alkalmazta az elővigyázatosság és az arányosság elvét, és mivel közegészségügyi érvekre hivatkozott, hogy megindokolja a Bizottság kezdetben megfellebbezett határozatát.
4. Negyedszer, az IQV azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el, amikor a jelen ügyben releváns jogszabályi keretet, különösen a 91/414/EGK irányelv és a növényvédő szerekben található aktív hatóanyagok értékelésének eljárásáról szóló 3600/92 rendelet rendelkezéseit értelmezte és alkalmazta. Az IQV elsősorban arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság: i) összekeveri a „teljes dosszié” és a „kiegészítő információk” fogalmát; ii) tévesen értékelt azt, hogy ugyanazon hatóanyag több bejelentőjének esetében minden egyes bejelentőnek rendelkeznie kell egy teljes dossziéval; iii) tévesen értékelt a referens tagállam szerepét a tanulmány elkészítését követő szakaszban.
5. Ötödször, az IQV szerint az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el, mivel úgy ítéli meg, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor megta-

gadta a határidő meghosszabbítását, hogy folytatni lehessen a metalaxil értékelését: ezen a ponton az Elsőfokú Bíróság téves premisszából kiindulva a Bizottsággal a szóban forgó területen egyeztetett határidők meghosszabbítása vonatkozásában ellentmondásos indokolással él.

6. Hatodszor, az IQV úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróság ellentmondásos és túlzott indokolással élt, mivel a megfellebbezett határozatban nem szereplő indokolás alapján utasította el az IQV egyik jogalapját.
7. Végezetül az IQV azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az eljárási szabályokat, mivel az előadó bíró tárgyalásra készített jelentésében részben figyelmen kívül hagyta az IQV írásbeli észrevételeit, és ezt az ítéletben nem indokolta.

⁽¹⁾ HL L 230., 1991.8.19., 1.o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 11. kötet, 332. o.

⁽²⁾ HL L 113., 2003.5.7., 8. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 38. kötet, 495. o.

A Bundesfinanzhof 2005. június 28-i végzésével a Finanzamt Dinslaken kontra Gerold Meindl ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-329/05. sz. ügy)

(2005/C 271/30)

(Az eljárás nyelve: német)

A Bundesfinanzhof 2005. június 28-i végzésével, amely 2005. szeptember 2-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Finanzamt Dinslaken kontra Gerold Meindl ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Bundesfinanzhof a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Megvalósul-e az Európai Közösséget létrehozó szerződés 43. cikkének megsértése abban az esetben, ha valamely adóilletőséggel rendelkező adóalanytól arra hivatkozva tagadják meg az Ausztriában lakó, nem különélő házasúrral közös adózást, hogy utóbbi a közös jövedelem több, mint 10 %-át szerezte meg, amely egyidejűleg meghaladja a 24 000 DEM-et, amennyiben ezek a jövedelmek az osztrák jog szerint adómentesek?